Ca l'Amigó

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	(08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament	Crta. C-37, km. 56, prendre el camí a la dreta. Cal fer un km. Aprox. Dins del bosc.

Coordenades:

Latitud:	41.53954
Longitud:	1.54089
UTM Est (X):	378291
UTM Nord (Y):	4599682

Classificació

Número de fitxa	08250-104
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Contemporani Popular
Segle	XVII-XXI
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	A la dècada del 1950 es realitzaren algunes reformes, i novament al 2007 per tan de convertir-la en casa de Turisme Rural.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	08250A00200052
Autoria de la fitxa	Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa:	dt., 27/04/2010 - 02:00

Descripció

Edifici de planta rectangular cobert a dues aigües amb el carener paral·lel a la façana. Es tracta d'un edifici aixecat en mur de mamposteria irregular amb les cantonades reforçades per carreus més ben tallats. Actualment algunes de les façanes han estat arrebossades i la pedra només s'observa a la façana principal. Compta amb planta baixa, primer i segon pis, tot i que el fet de trobar-se aixecada al vessant d'una petita elevació , aquesta ha estat aprofitada pel cantó de llevant de la casa per afegir algun altre cos i fer alguns pisos semi soterrats. La façana principal s'obre a migdia amb un portal precedit per una petita era. Es tracta d'un portal reforçat amb carreus quadrangulars ben tallats formant un arc escarser. A banda i banda s'obren dues petites finestres també reforçades amb una llinda monolítica a la part superior. A l'alçada del primer pis, sobre el portal principal s'obre un seguit de tres finestrals seguits acabats a la part superior amb un arc de mig punt. La façana de llevant permet accedit a nivell de planta baixa a una terrassa creada sobre els cossos adossats a la casa aprofitant el pendent de la muntanya, i que formen part dels pisos semi soterrats destinats antigament a la producció de vi. Al cantó de ponent de la casa s'adossa un petit aqüeducte que connecta amb una bassa actualment convertida en piscina. Uns metres a ponent de la casa s'aixeca una altra construcció de planta quadrangular i coberta a dues aigües. Es tracta de les antigues corts, actualment convertides en cases. L'interior de la casa ha estat restaurat conservant bona part dels terres i embigat originals, així com l'antic espai de la cuina i xemeneia. La casa conserva bona part dels baixos destinats antigament a feines agrícoles, una premsa de vi que ha estat recentment restaurada. En la part nord de la casa, en un espai a nivell de primer pis destinada al primer premsat del vi, es conserven dues grans tines quadrangulars revestides amb carreus envernissats, i actualment reutilitzades com a cisternes d'aigua. La seva capacitat és de 20.000 i 30.000 litres. Als baixos de la casa es conserven un conjunt de set botes de vi. Aquest és l'únic conjunt localitzat en tot el terme municipal relacionat amb les feines vitícoles. A l'interior de la casa, la família conserva el diploma que fou entregat com a premi a Miquel Amigó, durant l'Exposició Universal de l'Any 1929, com a resultat del premi obtingut per l'elaboració del millor vi de garnatxa de la província.

Observacions:

A nivell territorial la línia divisòria dels municipis de Santa Margarida i Tous passa sobre la casa, de tal manera que mitja casa es troba en terme de Santa Margarida i mitja casa en terme de Tous. Amb tot, la casa sempre s'ha considerat del terme de Santa Margarida.

Història

El mas Ca l'Amigo podria tractar-se d'un mas aparegut aprofitant la bonança econòmica i l'expansió demogràfica del segle XVII. La seva situació geogràfica permet apreciar perfectament que es tracta d'una explotació agrícola rompuda al mig del bosc, allunyada del camí principal de la Llacuna, és a dir, apareguda possiblement quan la plana es trobava ocupada. Les primeres referències documentals són del 1780 i apareix com a Mas Can Amigó a l'amillarament del 1851. TORRAS (1991:31). Al llarg del segle XIX i fins les primeres dècades del segle XX, la producció de vi i l'explotació del bosc per fabricar carbó devien constituir els principals ingressos de la casa. Al bosc proper a la casa foren localitzats restes d'antigues carboneres. En arribar al segle XIX era una masoveria propietat de la família dels Marquesos de Valls. A començaments del segle XX fou entregada com a dot matrimonial a Miquel Amigó que l'ha va transmetre als seus successors.

Bibliografia

TORRAS I RIBÉ J (1991) Santa Margarida de Montbui. Història de l'Anoia. Vol II. Ed. Parcir. Pàg. 13-47.